

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین کیفیت زندگی و شاخص های خشم با سلامت روان در بیماران استومی تهران

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 4، شماره 16 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد اورکی - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، ایران.

مریم امیرآبادی - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، ایران.

شیما حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین کیفیت زندگی و شاخص های خشم با سلامت روان بیماران استومی تهران انجام گرفت. روش: در این مطالعه همبستگی، ۱۶۹ بیمار استومی عضو انجمن استومی ایران که کمتر از ۶ ماه از جراحی شان گذشته بود داوطلبانه شرکت کردند و با پرسشنامه های کیفیت زندگی بیماران استومی، حالت صفت بیان خشم اسپیلبرگر و سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر اطلاعات موردنیاز جمع آوری شد. داده ها با استفاده از آزمون همبستگی اسپیرمن و رگرسیون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد، ابعاد جسمی و اجتماعی با تمامی مولفه های سلامت روان رابطه معنی دار دارند. بعد روانی نیز با اضطراب و بی خوابی و افسردگی رابطه معنی دار دارد. بعد معنوی با اضطراب و بی خوابی، نارساکنش وری اجتماعی و افسردگی و کیفیت کلی زندگی نیز با نشانه بدنی و افسردگی رابطه دارد. بین خشم درون ریز با نشانه های بدنی، اضطراب و بی خوابی و افسردگی، خشم برون ریز با نشانه های بدنی و اضطراب و بی خوابی و خشم کلی با نشانه های بدنی، رابطه معنی دار وجود دارد. با توجه به نتایج، دو متغیر شاخص خشم و کیفیت زندگی، با هم ۵۸/۰ درصد واریانس سلامت عمومی را پیش بینی کرده اند. نتیجه گیری: با توجه به رابطه خشم و کیفیت زندگی با سلامت عمومی بیماران استومی، می توان با آموزش مهارت های زندگی و کنترل خشم به ارتقای کیفیت زندگی این بیماران پرداخته و سلامت جسم و روانشان را بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

: استومی، سلامت عمومی، شاخص های خشم، کیفیت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909459>

